

Tryskem zpátky do školy! (díl VII.) - Do Evropy komínem!

vydáno 3.9.2008, Praha 9

Prvního září začátku školního roku se obracela pozornost na Střední odbornou školu stavební a zahradnickou v Praze 9. Snad nejen proto, že začala rok s novým ředitelem a navštívil ji primátor, ale i proto, že právě zde se projevuje, že užitečnost učňovských oborů i přes upadající zájem může mít moderní háv a zájem o výuku zde může absolventovi jak učňovských, tak nadstavbových s maturitou, přinést solidní kariéru.

foto: Jan Bělohubý

Primátoru Bémovi se prvního září ve škole Učňovská velmi líbily endoskopické metody kontroly komínů, které se tu vyučují, a které mu připomínaly jeho lékařský původ.

Ne nadarmo zde při začátku školního roku padlo při prohlídce moderní technologie, kterou se zde budoucí komíníci učí, že právě znalosti vyžadované v dnešních řemeslných oborech, jsou dobrou vstupenkou mezi evropské standardy. Představa rodičů, že jejich syn se v oboru komíník bude ve škole seznamovat tak se zamouřenou štětkou, je lichá. Jistě při pohledu na moderní endoskopické kamery pro zjišťování stavu komínů a kouřovodných vedení, kterými je škola vybavená a kvůli dodržování technologických trendů a evropských norem se jimi vybavují specializované firmy. A právě to a mnoho dalšího se ve škole Učňovská (www.skolajarov.cz, konečná tramvaje Spojovací) učí. „SOŠ stavební a zahradnickou v Učňovské ulici studuje k dnešnímu dni 1196 studentů, z toho 218 dálkově,“ říká nový ředitel školy Miloslav Janeček. „Na odloučeném pracovišti pro výuku zahradnických oborů najdeme skleníky, pozemky pro výrobní zahradnickou činnost i botanickou zahradu s 11 hektary parkové plochy.“ Ve škole se učí obory jako zedník, truhlář, tesař, klempíř, instalatér, komíník, sklenář, malíř, zahradník a jiné. Nástavbové maturitní studium je v oborech stavební provoz, dřevařská a nábytkářská výroba, podnikání ve stavebních oborech, zahradnictví, dřevěné konstrukce a technické zařízení budov. „Ač škola začínala před 35 lety jako učiliště Pražské stavební obnovy, dnes se snažíme, aby kvalitou byla moderní a dnes zajišťujeme přípravu na povolání ve stavebních a zahradnických oborech v regionu Prahy a středních Čech,“ vysvětluje ředitel Janeček. „Příprava je komplexní, to znamená teoretická, praktická i výchova mimo vyučování.“

Zahradníci mají pro veřejnost i botanickou zahradu

Zřejmě i jako podporu pražskému učňovskému školství navštívil první školní den místo pražský primátor Pavel Bém. Zřizovatelem školy je totiž magistrát hlavního města Praha. V novém školním roce tedy osobně přivítal prvňáčků na druhé břehu Vltavy i v deváté městské části studenty prvních ročníků učňovských oborů. Společně s ním přivítali studenty i zástupci vysočanské radnice a poslanec Tomáš Kládívko. Primátor se setkal se všemi žáky v aule školy, besedoval s vedením školy, navštívil prváky i expozice, kde se ukazují moderní metody výuky. „Výuční list z této školy může absolventovi zaručit solidní pracovní kariéru,“ uvedl primátor, „zde vyučované obory jako např. malíř pokojů, instalatér či truhlář jsou již delší dobu nedostatkovými na trhu práce.“ V areálu se nacházejí další dvě školy zřizované hl. m. Prahou - SOŠ logistických služeb a základní umělecká škola. Studenti zde navštěvují převážně obory zakončené výučním listem či závěrečnou zkouškou. V oborech odborného učiliště jsou ve větší míře zastoupeny děti se speciálními vzdělávacími potřebami, to znamená, že až 25 % žáků těchto oborů tvoří žáci ze speciálních základních škol. V časopisu Naše Praha 9 a na našem serveru www.NasePraha9.cz jsme vás nedávno seznámili s dalšími aktivitami zdejší školy, třeba tím, že zde otevřeli vlastní botanickou zahradu, která je přístupná veřejnosti (podrobnosti najdete v předprázdninovém čísle nebo archivu na webu). Škola se stará i o další potřeby žáků: „Pro sportovní vyžití jsou v areálu učiliště dvě tělocvičny, herna stolního tenisu, posilovna, bazén, sauna a dvě víceúčelová hřiště s umělým povrchem,“ vyjmenovává možnosti ředitel Janeček, „a ke kulturnímu a technickému vyžití slouží klubovny, knihovna, čítárna, výtvarný kabinet a dílny pro modelářské kroužky.“ K areálu patří také i internát s třílůžkovými pokoji, klubovny vybavenými televizí a videem a o stravování je postaráno ve stravovacím zařízení s celodenním provozem.

Autor článku

Jan Bělohubý

Kominík si v Praze vydělá 30 tisíc korun!

Martin Prchlík (vlevo) a Adam Frýbort ve slavnostních kominických uniformách. Na pravém rameni jim visí šorna, nástroj pro vymetání tvrdých sazí z komína.

PRAHA – Kominické řemeslo, které se dostalo do mnoha národních písniček, vymírá. V současnosti na jediném učilišti v České republice, které je v Praze 9, studuje pouze dvanáct budoucích kominíků. Mezi nimi jsou Adam Frýbort (17) a Martin Prchlík (17). Oba budou letos dělat závěrečné zkoušky.

Jitka EISENHAMEROVÁ

Když jdou v uniformě do práce, každý si na ně chce sáhnout. Dotknout se kominíka přece přináší štěstí. „Sahají na nás až stovky lidí denně. Už si toho ani nevšímám, ale zprvu jsem byl trochu rozhozený,“ vzpomíná na kominické začátky Adam Frýbort.

Uživit se vymetáním komínů po Praze není žádný med. Přesto si Adam i Martin věří. „Čeká nás hodně učení, nejtěžší jsou stavebnické předměty se spoustou výpočtů,“ svědčili se s obavami mladíci, kteří už dva roky pracují na střechách a »starají« se o pražské komíny.

Po škole půjdou na tříletou praxi a pak se chtějí osamostatnit. Kominík si podle zástupců cechu může měsíč-

ně vydělat od 10 do 30 tisíc korun, záleží ale na počtu zakázek.

Jeho kamarád Martin si naopak povolání kominíka vybral právě kvůli výškám. Kominíci na střechách nejsou nijak jistěni. „Lana se nepoužívají, protože by to zbytečně zdržovalo práci,“ popsali studenti. I samotná profese se v průběhu staletí hodně změnila. „Ubývá komínů na tuhá paliva, které se čistí šornou, tedy škrabkou na tvrdé saze. Většina komínů je plynová, takže se dělají revize úniků plynu a kontroluje se jejich opláštění,“ popsali mladí kominíci.

V Praze však přibývá pizzerií, které mají pece a topí dřevem. A právě jejich komíny se čistí klasicky postaru. „Používáme nástroje z pohádek, kouli, která se svrchu hází do komína, nebo klasické štětky, kterými se vymetá zespona. To ale pak oblečení musí jít ihned do pračky, protože zapácháme jako uzené ryby,“ smáli se Martin a Adam.

Foto Aha! – Kateřina Kalibánová